

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֱמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֱמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תִּרְגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

131

הַשֵּׁפ"ג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

יבנאל

רחוב הרך הזהר
053.322.6734

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

היכל הקודש

טבריה

רחוב מנחם שפירא 2
052.769.1722

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב
079.704.0066

חיזוק פאר די אידישע שטוב
079.704.0069

ג'רפס ע"י

קרו הדפסה
היכל הקודש
ירושלים עיה"ק
054-845-6150

עֲצַתְּוֵי אֱמוּנָה

- א. מה הענין להתקשר אל צדיקים בתפלה?
ד. אני פשוט רוצה להיות יהודי, איך אני זוכה לזה?

אִישׁ אֱמוּנָה

- א. התחלת ללמוד ספרות, אז אל תעזב את זה.
ב. שבת יכולה להיות לאחד מן ערן, ולשני גיהנום.
ב. אני גם בן אדם ואני גם עלול לעשות טעויות.
ג. תכניות הנפת הבית לבנין החדש של התלמוד תורה.
ד. רק עם אחדות בין הצות אפשר להצליח.
ה. רק על ידי למוד התורה יכולים להיות שמורים מהנסיונות הקשים.
ה. ההתמדה הכלתי רגילה של אברכי הכולל.
ו. רבנו נתן לי כל כך הרבה, אני נשאר מסור אליו.
ז. משיח צדקנו יבוא בנכות אנשי הצלה.
ז. לא ישאר לך כלום, רק מעט התמודד והתפלה.
ט. אתה עושה צחוק מהשני, בשמי?!
י. שמחה נותנת כח לגוף להלחם עם כל המחלות.
י. להגיד בסבלנות פעם ועוד פעם לילדים.
יא. איך אני יכול להגיד לך לא לנסע אל ציון רבנו?
יב. להדפיס עוד "מעשה'לך לילדים".
יד. מה יודע אדם מה יקרה אתו ברגע הבא?
יד. עם הורים טובים, הילדים רק משתפרים.

- טו.....מבצע לילדים, צריך להיות באפן נכון
- טז.....האם כדאי ללכת להפשה?
- יז.....אם מפסידים שעור, יכולים לשמוע את השעור הבא
- יח.....הלאי ויכלתי להיות מלמד
- כב.....שלום בית מאד מאד חשוב
- כג.....תלמד כל יום את דף הנמרא, אפלו רק להגיד את המלים בנרסא
- כד.....מתר לדבר אל השם יתברך באמצע שמונה עשרה
- כד.....תכניסו לבית קפת צדקה של המוסדות בארץ ישראל
- כה.....לחפש מטפחת אחרי החתונה, ולזכות לילדים צדיקים
- כו.....עדיף ללכת להפצה, או ללמד גמרא?
- כז.....מקנה ירפה אותך
- כז.....טוב מאד שהפסקתם לשמע את התדשות
- כח.....לא טוב לילדים לשמע בבית אחרת ממה שהם שומעים במוסד
- כט.....אם תקשיב ללשון הרע, אתה תפל החוצה מן ערן
- ל.....כשהסבא צועק
- לא.....אחרי החתונה זה הזמן הכי יפה בחיים
- לב.....התעמלות אפשר לעשות רק בצניעות
- לג.....אל תעשה מחלוקות בגלל מתנות חנוכה

**הקונטרס השבוע הוא לרפואת האישה
החשובה מרת העניא בת ראכיל
לרפואה שלימה**

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

מה העניין להתקשר אל צדיקים בתפלה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאל מה הפרוש בזה שרבנו ז"ל אומר שבתפלה צריכים להתקשר אל הצדיקים, מה זה אומר ואיך זה עובד? ומה הפרוש של הנסח שחסיד ברגסלב אומרים לפני התפלה "הריני מקשר"?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרִשְׁת וַיִּצֵא, ז' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן רצו): "בשעת התפלה, צריכין לקשר עצמו להצדיקים שבדור, כמובא בסימן ב' ובסימן ט' ב'לקוטי מוהר"ן חלק ראשון ובשאר מקומות. על פן הזהיר לאנשיו, שיאמרו קדם התפלה: "הריני מקשר עצמי לכל הצדיקים שבדורנו".

כדי להסביר את זה קצת, נענין בדבורי רבנו, לראות מה רבנו אומר.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב', אות ו'): וצריך כל אחד לבון בתפילתו, שיקשר עצמו לצדיקים שבדור צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שנוזכה שיהיה לנו צדיק ונצית לכל מה שהוא אומר. כמו שמקשרים שני דברים ביחד והם הופכים להיות אחד, כך צריכים להיות אחד עם

הַצַּדִּיק, וְאִם דְּבוּקִים לְצַדִּיק זֶה כְּמוֹ שְׁדֻבּוּקִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי כָּל צַדִּיק שְׁבִדּוֹר, הוּא בְּחִינַת מִשָּׁה – מְשִׁיחַ כִּי הַצַּדִּיק שְׁבִדּוֹר הוּא כְּמוֹ מִשָּׁה רַבִּינוֹ וְכִמוֹ מְשִׁיחַ צִדְקָנוֹ; מִשָּׁה רַבִּינוֹ עָשָׂה כָּל יְמֵי חַיָּיו רַק דְּבַר אֶחָד, וְכִמוֹ כֵּן מְשִׁיחַ צִדְקָנוֹ יַעֲשֶׂה רַק אֶת הַדְּבָר הַיְחָיד הַזֶּה: 'לְהָאִיר בְּכָל יְהוּדֵי וַיְהוּדֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג הַכֹּל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל וְאִין שׁוּם דְּבַר בְּלַעֲדָיו', מְשִׁיחַ צִדְקָנוֹ יִכְנִיס בְּעוֹלָם טְהָרָה, כּוֹלֵם יִרְגִּישׁוּ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְכוֹלֵם יִתְפַּלְלוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

זֶה מֵה שְׁעוֹשִׂים הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, יֵשׁ בָּהֶם אֶת הַנְּקוּדָה שֶׁל מִשָּׁה רַבִּינוֹ וְאֶת הַנְּקוּדָה שֶׁל מְשִׁיחַ צִדְקָנוֹ, הֵם מְכַנְיָסִים בְּאַנְשִׁים שֶׁלָּהֶם שְׂיָחִיו עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂיָדְעוּ שֶׁיֵּשׁ רַק מִטְרָה אַחַת בְּחַיִּים, רַק לְהִדְבֵּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כְּמוֹ שְׂמַצִּינוּ, שֶׁהַצַּדִּיקִים קוֹרִין זֶה לְזֶה מִשָּׁה, כְּמוֹ, שְׂרוּאִים בְּשׁ"ס (שְׁבַת, סְפָה, בִּיצָה וְחֵלֶץ) כְּשֶׁהִתְנַא אוֹ הָאִמּוֹרָא מְדַבֵּר אֶל חֲבֵרוֹ אֶחָד מְכַנֶּה אֶת הַשְּׂנִי: מִשָּׁה שְׁפִיר קְאָמְרַת מִשָּׁה, טוֹב אָמְרַת; וּמִשָּׁה זֶה בְּחִינַת מְשִׁיחַ, וּמִשָּׁה רַבִּינוֹ בְּעֶצְמוֹ הוּא מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"ט, ט'): "עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה", עַד שְׂמְשִׁיחַ יָבֹא, 'שִׁילָה' זֶה 'מְשִׁיחַ', וְהַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר: "דָּא מִשָּׁה מְשִׁיחַ", הַכְּנֶנָה לְמִשָּׁה רַבִּינוֹ שֶׁהוּא מְשִׁיחַ; שִׁילָה בְּגַמְטְרִיָּה שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ, וּמְשִׁיחַ הוּא אוֹתוֹ גִּימְטְרִיָּא.

עֲלֶשׁוּ רַבִּנוֹ מְסַבִּיר לָמָּה צְרִיכִים לְקַשֵּׁר עֲצֻמוֹ אֶל הַצַּדִּיק שְׁבִדּוֹר כְּשֶׁהוֹלְכִים לְהִתְפַּלֵּל, וְכָל תְּפִילָּה וְתַפִּילָּה שְׁכָּל אֶחָד מִתְפַּלֵּל, הוּא בְּחִינַת אִיבָר מֵהַשְּׂכִינָה כָּל תְּפִלָּה שְׂמִתְפַּלְלִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ זֶה עוֹד חֵלֶק מֵהַשְּׂכִינָה, כִּי כְּשֶׁמִתְפַּלְלִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ – גּוֹרְמִים לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה; 'מִמֵּי אֲנִי מְבַקֵּשׁ? וְאֵל מִי אֲנִי מְדַבֵּר? אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ!' יוֹצֵא מִזֶּה, כְּשֶׁמִתְפַּלְלִים, מְבַקְשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ – יוֹרְדֵת עוֹד וְעוֹד שְׂכִינָה, שֶׁהֵם אִיבָרֵי הַמְּשַׁכְּנֵן אֵלֵינוּ הֵם חֵלְקֵי הַמְּשַׁכְּנֵן.

כִּי שְׁלֹשֶׁת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: תְּפִלָּה, שְׂכִינָה וּמְשַׁכְּנֵן – הֵם דְּבַר אֶחָד; כְּשֶׁמִתְפַּלְלִים, מְבַקְשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ – גּוֹרְמִים אוֹר בְּעוֹלָם, גּוֹרְמִים לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה שְׁזֶה הַמְּשַׁכְּנֵן. כְּפִי שְׂחַכְמִינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (תְּנַחֲמָא פְקוּדֵי, ג'): 'הַמְּשַׁכְּנֵן מְעִיד שֶׁהַשְּׂכִינָה בִּישְׂרָאֵל'. וְכִמוֹ שֶׁהַמְּשַׁכְּנֵן נִבְנָה

מהרבה חלקים, קרשים, בריחים, אדנים, עמודים וכו', והמשכן גם נבנה עם נזים וריעות, לולאות וחשוקים, וגם כל הכלים, המנורה, השלחן, הארון - כף גם התפלות שכל היהודים מתפללים, כל אדם שמתפלל עושה עוד חלק למשכן; אחד עושה עם התפלות שלו את הקרשים, השני עושה את האדנים, עד שנעשה משכן, כי לכל יהודי יש את הדרך שלו שהוא גורם להשראת השכינה, ומכל התפלות נהיה אור, גורמים להשראת השכינה בזה העולם.

שאינ שום אחד מישראל יכול ואם אוספים את כל התפלות של כל היהודים - אין אף אחד שיכול - לאעלא שיפא בשיפא כל חד לדוכתיה לאסוף את התפלות של כל אחד, אלא משה בלחוד אלא רק משה רבנו. בשביל זה, צריך להביא ולקשר כל התפילות לצדיק הדור לכן צריכים לקשר את עצמו אל צדיק הדור, שהוא מעלה את כל התפלות של כל היהודים ועושה מהן כתר להקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב (שמות ט, לג): ויביאו את המשכן אל משה, והוא יודע לאעלא שיפא בשיפא, ולעשות אותה קומה שלמה הם הביאו את המשכן למשה, שמשה רבנו יודע איך מקימים ביחד את כל חלקי המשכן, ועושים מהם קומה אחת שלמה, כף גם משה רבנו לוקח את כל התפלות של כל היהודים ועושה מהן כתרים יפים להקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב (שם מ, יח): וינקם משה את המשכן, רק הצדיק, הוא יודע להעלות את כל התפלות של עם ישראל ולהביא אותן למקום הנכון.

לכן רבנו אמר, שלפני שהולכים להתפלל צריכים לקשר עצמו צדיקי הדור. זה הנסח שאנשי שלומינו אומרים לפני שמתפללים או עושים מצנה:

"הריני מקשר עצמי בתפילתי לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו גגן עלינו".

ורבי נתן ז"ל אומר (לקוטי הלכות העושה שליח לגבות את חובו הלכה ב, אות ד) שגם יתקשרו אל הצדיק לפני שעושים מצנה, עינין שם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אָנִי פְּשׁוּט רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי, אֵיךְ אָנִי זֹכֵה לָזֶה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אָנִי מֵאֵד מִכִּיר טוֹבָה עַל הַמַּכְתָּבִים הַנִּפְלְאִים וְהַגְּלוּיוֹנוֹת שֶׁל בְּרֶסֶלֶב, הֵם נוֹתְנִים לִי הַרְבֵּה חֲזוּק.

אוּלַי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יִכּוֹל לָתֵת לִי עֲצָה, אָנִי בַּחוּר בֶּן תִּשְׁעַ עֶשְׂרֵה, אָנִי לוֹמֵד בִּישִׁיבָה לִיטְאִית טוֹבָה, אָנִי נוֹפֵל לְבִעֵיּוֹת בְּקִדְשָׁה שׁוֹב וְשׁוֹב. אָנִי מְרַגֵּשׁ שְׂאֵנִי כְּבָר לֹא סוֹבֵל אֶת זֶה, אָנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי פְּשׁוּט, אָנִי רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבַגְּשָׁמִיּוֹת, מֵה אָנִי יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת כְּדִי לְהַחֲלֹץ מִזֶּה?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאֵיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּזְהַר שֶׁיְהִי לְךָ רַק חֲבָרִים יְרָאֵי שָׁמַיִם, אִם אַתָּה שׁוֹמֵעַ שְׂמֵדְבָרִים נְבוּלָה פֶּה - תַּעֲזֹב אֶת הַשִּׁיחָה; קַח לְךָ חֲבָרִים שְׂמֵדְבָרִים עַדִּין, שְׂמֵדְבָרִים נְקִי. תִּזְרַק אֶת כָּל הַכְּלִים שְׂאֵפְשֶׁר לְצַפּוֹת בָּהֶם סְרָטִים, תִּמּוֹנוֹת לֹא צְנוּעוֹת וּקְלִיפִים. חֲכַמֵּינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (תַּעֲנִית טז): "אָדָם שֶׁתּוֹפֵס שֶׁרָץ בְּיָדוֹ, אֶפְלוֹ טוֹבֵל בְּכָל מֵימוֹת שֶׁבַעוֹלָם לֹא עָלְתָה לוֹ טְבִילָה, זָרְקוּ מֵיָדוֹ כִּיּוֹן שֶׁטָּבֵל בְּאַרְבָּעִים סָאָה מִיַּד עָלְתָה לוֹ טְבִילָה", אִם רוֹצִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה - דְּבַר רֵאשׁוֹן צְרִיכִים לַעֲזֹב אֶת הַשְּׂרָצִים הַמֵּתִים, הַכְּלִים שְׂמֵבִיאִים מְוֹת. מוֹהֲרָא"שׁ מְכַנֶּה אֶת הַמַּחְשָׁב - בְּכַנּוּי 'מְכַשֶּׁף'; הַמַּחְשָׁב - אִם הוּא לֹא מְסַנֵּן - זֶה מְכַשֶּׁף, זֶה מְבִיא אֶת כָּל הַצָּרוֹת.

תִּקְבַּע לְךָ שַׁעוֹר בְּשֵׁשׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה. תִּתְחִיל מִתַּחֲלַת סְדֵר זָרְעִים, מִסֻּכַּת

בְּרִכּוֹת, תִּגִּיד פָּרֶק אַחַר פָּרֶק, תִּגִּיד אֶת הַמַּלִּים אֲפִלוּ בְּלִי לְהִבִּין. אִם אַתָּה יְכוּל לְהִגִּיד ח"י פְּרָקִים כָּל יוֹם - מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, זֶה יוֹצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַטִּיט וְהֶרְפֵּשׁ שְׁלָךְ, אֲמִירַת מִשְׁנֵיּוֹת מְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל הַכְּתָמִים.

כְּמוֹ כֵן תִּקְבַּע לָךְ שַׁעוֹר בְּתִלְמוּד בְּבָלִי. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִי (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן רי"ד): "תִּלְמוּד 'בְּגִימְטוּרְיָא אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמָה 'לִילִית", הַקְּלָפָה שְׁגוּרָמַת לְאָדָם לְחֻטָּא בְּפָגַם הַבְּרִית, "עַל כֵּן יֵשׁ כַּח בְּלִמּוּד הַתִּלְמוּד לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ".

בְּוֹדֵי הַסֵּמ"ךְ מִם לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ כָּל כֶּף מֵהָר, הוּא לֹא מוֹתֵר מֵהָר כָּל כֶּף עַל הַקְּרָבָן שְׁלוֹ; הוּא יִרְדֵּף אַחֲרֶיךָ, הוּא יִפִּיל אוֹתָךְ שׁוֹב לְעִבְרָה הַחֲמוּרָה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲבָל אִם תִּהְיֶה חֲזָק עִם הַדְּבָרִים שְׁפָתוֹבִים בַּמְּכַתֵּב הַזֶּה - אַתָּה תִּהְיֶה יְהוּדִי כָּשֵׁר.

לָךְ לְהַתְּבוּדוֹת, תְּשׁוּחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשֹׁפָה שְׁלָךְ, בְּאַנְגְּלִית. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבֵּין אֶת כָּל הַשְּׁפוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה אֶת כָּל הַשְּׁפוֹת. תִּדְבֹּר בְּאַנְגְּלִית, תִּגִּיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַד כַּמָּה אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר וּבְכָל פַּעַם אַתָּה שׁוֹב נוֹפֵל, הִיָּצֵר הָרַע מִפִּיל אוֹתָךְ לְפָגַם הַבְּרִית, אַתָּה חוֹטֵא רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. תִּבְכֶּה אֵלָיו בְּשֹׁפָה שְׁלָךְ, תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיעוֹר לָךְ - כֶּף תִּתְנַקֶּה וְתִטְהַר, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן אַתָּה תִּתְפַטֵּר מֵהַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

התחלתי ללמד סופרות, אז אל תעזב את זה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נח, כ"ט תשרי, ערב ראש חודש חשוון, שנת
ה'תשפ"ג

לכבוד חתני היקר הרב ... גרו יאיר

חזק ואמץ בעבודת השם יתברך, בשעורים הקבועים שלך. עכשו זה
הזמן הכי יפה בחיים, עכשו אחרי החתונה כשאינן לך עדין טרדות פרנסה,
ויש לך אשה ששומרת עליך - אתה יכול לזכות לזוגות מאד גדולות.

ראה ללכת לישי מקדם ותקום לפנות בקר, תלמד את השעורים שלך
לפנות בקר; משניות והרבה גמרא, גם מדרש וזוהר, וספרי רבנו ז"ל.

התחלתי ללמד סופרות - אז אל תעזב את זה, אלא תמשיך הלאה;
אנחנו צריכים בקהלה הרבה סופרים.

אם תוכל לעזור לי במשך היום עם הבחורים, לחזק אותם, שיבואו
בזמן ויהיו בבית המדרש בשעורים.

ועל כלם תמצא לך מקום שאין שם אף אחד ותתבודד שם, תשיח את
לבך אל השם יתברך, תבקש ממנו שתזכה להיות צדיק.

מחמיה, ראש הישיבה שלך.

...

שבת יכולה להיות לאחד גן עדן, ולשני גיהנום

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת לך לך, ט' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (נדרים ח:): "אין גיהנום לעולם הבא,
אלא הקדוש ברוך הוא מוציא חמה מנרתיקה, צדיקים מתרפאין בה,
ורשעים נדונים בה".

אפשר לפרש כך, "שבת" היא "מעין עולם הבא", ושמש הפונה
שהאדם מרגיש את הקדוש ברוך הוא, הוא רואה את הקדוש ברוך הוא בכל
דבר, כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א): "בחינת שמש", וכו',
"בחינת וארח צדיקים", וכו'.

שבת יכולה להיות לאחד גן עדן, יושבים עם המשפחה, עם האשה
והילדים, אוכלים ושותים לכבוד שבת, שרים זמירות, מדברים על הפרשה,
על ספורי תפלה ואמונה, ספורי צדיקים; זה ממש מעין עולם הבא.

אבל אצל הרשעים שבת היא ממש גיהנום, רבים, מתרגזים, מדליקים
את אש הגיהנום, כפי שהזוהר הקדוש אומר (תקון מח, דף פה:): "כל מאן
דכעיס פאלו אוקיד נורא דגיהנם", מי שמתקוטט בשבת וכועס - מדליק את
אש הגיהנום.

אשרי אדם שחי עם אמונה, עם אמונת צדיקים, הוא מצפה כל השבוע
לשבת, והוא חי כל השבוע עם השבת. אדם זה זוכה, שמאירה לו השמש
שתזרח לעתיד לבוא לצדיקים, כמו שפתוב (מלאכי ג, כ): "וזרח לכם יראי
שמי וגו'", והבן למעשה.

...

אני גם בן אדם ואני גם עלול לעשות טעויות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת לך לך, י' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד יקירי ... גרו יאיר, מלמד בתלמוד תורה קניית ברסלב ליבערטי

חכמינו זכרונם לברכה מספרים (נדרים ז:): "מר זוטרא חסידא, כי מחיב

בר בי רב שמתא, מר זוטרא, כשהוא היה צריך להכניס בתרם את אחד מתלמידיו, "משמת נפשי ברישא", הוא קדם הכניס את עצמו בתרם, ויהדר משמת בר בי רב", ואחר כך הוא הכניס את התלמיד בתרם.

מפאן רואים איך צריכים לחנף תלמידים. כשםלמדים את התלמידים להתנהג בדרך ארץ, ואם התלמיד לא מתנהג בדרך ארץ, או שהוא לא נוהג כפי ההלכה וצריכים לחנף אותו ולתת לו מוסר - צריך המחנף לזכר: גם לי יש חסרונות, אני גם בן אדם ואני עלול לעשות טעויות, קל וחמור ילדים שעדיין צריכים ללמד אותם איך להתנהג, ואם המלמד והמחנף זוכר: אני גם צריך לחזור בתשובה, רק כך הוא יכול ללמד את התלמידים איך להתנהג. כי אם אדם שוכח מעצמו, הוא מחשיב עצמו למשלם - הוא עלול חס ושלום לבייש מאד את התלמידים, ורק אם זוכרים גם אני הייתי ילד, גם אני שקעתי במשחקים וחלומות, גם אני עשיתי שטויות, רק כך אפשר לחנף נכון; והבן למעשה.

...

תכניות חנכת הבית לבנין החדש של התלמוד תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וירא, י"ג מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד יקירי ... גרו יאיר

בנין התלמוד תורה החדש כבר יהיה מוכן השבוע, וכנראה שבשבוע הבא כבר יוכלו להכניס לשם.

אז רציתי לשאול אותך מתי אתה רוצה לעשות את קביעת המזוזה וחנכת הבית; אם אתה רוצה לחכות לחנכה, כי אם ירצה ה' בשבת חנכה אהיה בקריה, ובמוצאי שבת תתקיים סעודת מלוה מלכה עם סעודת ראש חודש לכל הקריה, האם לעשות אז את חנכת הבית וקביעת המזוזה? או שאתה כבר רוצה לעשות את זה? או שאתה רוצה לעשות כנוס קטן לתורמים?

תודיע לי מה התכניות שלך.

ברוך השם אני כְּבֹר מְרַגֵּישׁ יוֹתֵר טוֹב. אֲנִי מְאֹד שֶׁמַּח בְּזְמַן הַחֲדָשׁ בְּיִשְׂרָאֵל; הִגִּיעוּ בַחֳרִים חֲדָשִׁים, בַּחֳרִים יְקָרִים מְאֹד, יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים עַל פִּי סֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְנֵנוּ (כַּמְבַּאֵר בְּשִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו), כָּל אֶחָד וְהַשְׁעוּרִים שֶׁלוֹ.

...

רק עם אחדות בין הצוות אפשר להצליח

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת וַיֵּרָא, י"ג מֵר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי בְרֶסֶלֶב, לִיבֶעֱרִטִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל עַל הָעֵבוּדָה בַּמְשָׁרָד בְּכֹזוּ מְסִירוֹת, אֲנִי מִתְעַדְּפֵן בַּתְּדִירוֹת אוֹדוֹת פְּעֻלְכֶם הַבְּרוּךְ וְכָל מֵה שֶׁהַמְזַכֵּירוֹת הָאֲחֵרוֹת עוֹשׂוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְכִיר טוֹבָה לְכַלְכֵּן, אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַצְלַחְתְּכֵן וְעֵבוּר דִּירוֹתֵיכֶם אֲחֵרֵיכֶם. תּוֹדָה מִיְחַדָּת עַל הָאֲחֵדוֹת שֵׁשׁ בֵּינֵיכֵן, זֶה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב; רַק עִם אֲחֵדוֹת בֵּין הַצְּוֹת אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ.

אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ שֶׁהַמְשָׁרָד יִשְׁלַם אֶת הָעֲלוּיוֹת שֶׁל הַמְקַנָּה טְהָרָה; הַחֲשָׁמַל וְכַדוּמָה.

וְלִגְבִי כָּל הַבְּלוּלִים וְכוּ'; אֵל תִּתִּיחֶסוּ לְמַחְשָׁבוֹת הָאֵלוֹ, כָּל אֵלוֹ שְׁעוֹשִׁים דְּבָרִים טוֹבִים - יֵשׁ לָהֶם אֶת הַבְּלוּלִים הָאֵלוֹ, חוֹשְׁבִים: 'מֵה אֲנִי כְּבֹר עוֹשֶׂה? מֵה אֲנִי בְּכֻלָּל?' תִּנּוּ לְמַחְשָׁבוֹת לְרוּץ וְתַמְשִׁיכוּ לְעֲשׂוֹת אֶת הָעֵבוּדָה שְׁלָכֶם בְּמְסִירוֹת.

...

רק על ידי למוד התורה יכולים להיות שמונים מהנסיונות

הקשים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וירא, י"ד מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

תלמד כל יום את דף הגמרא, אפילו שאתה לא מבין את הגמרא -
תאמר את המלים; לימוד גמרא מוצק ומטהר את הנפש.

רק על ידי למוד התורה - יכולים להיות שמונים מהנסיונות הקשים,
רק על ידי למוד התורה הקדושה - זוכים לשמחה אמיתית.
מראש הישיבה שלך.

...

ההתמדה הבלתי רגילה של אברכי הפולל

בעזרת ה' יתברך - ליל ששי פרשת וירא, י"ז מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד יקירי ... גרו יאיר

אני מגיע עכשו מהקריאה, בקרתי בכולל; המלים נעתקו מפי, אין לי
מלים...

אין לך משג מה קורה שם; יושבים אברכים יקרים ועדינים ולומדים
בהתמדה לא רגילה, הם לומדים ויודעים טוב מאד.

הגעתי עם האברך יצחק איזיק ראטה, הוא הסייע אותי. בדרך הוא
שאל אותי שאלה בהלכות שבת. היות והוא סוכן בחברת הובלות, והרבה
פעמים אנשים מזמינים שתבוא משאית בשבת לקחת דברים, או שנה צריך
להגיע בשבת.

אמרתי לו, טוב מאד, עכשו האברכים שלנו לומדים הלכות שבת,
שכירות וקבלנות; נשאל את האברכים. תשאל אותו, הוא יספר לך מה היה
שם; כל האברכים, ביחד עם המורה צדק שליט"א - ראש הפולל, התחילו
להתנפח ולהתפלפל. גם אני למדתי את זה בהיותי אברך, כתבתי חדושים
על כל קנטרס אחרון.

יִשְׁכַּתִּי שָׁם וְרוּיִתִּי נַחַת; יֵשׁ לִי כְּזוֹ נַחַת מֵהֶם, הֵם נוֹתְנִים לִי כוֹחוֹת
 חֲדָשִׁים. אֲנִי אוֹמֵר לָךְ אֵת זֶה בְּכַנּוּת, כֹּל אֶחָד מֵהֶם הוּא יִהְיֶה מֵהֶם
 דְּבָרִים יָפִים.

בְּבִקְשָׁה תֹאסֹף כֶּסֶף עֲבוּרִם, אֲנִי כֹף מִתְבַּיֵּשׁ לְתַת לָהֶם רַק אֶלֶף דּוֹלָר
 לְחֹדֶשׁ, אֲנִי רוֹצֵה לְתַת לָהֶם יוֹתֵר, אֲבָל אֲנִי צָרִיף אֶת עֲזֵרְתָךְ.

...

רַבְּנוּ נִתֵּן לִי כֹף הַרְבֵּה, אֲנִי נִשְׁאָר מְסוּר אֲלֵיו

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרַךְ - לִיל שְׁשֵׁי פָרֶשֶׁת וַיֵּרָא, י"ז מֵר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲוִי בְּרִסְלָב, לִיבֵעֵרְטִי

קַבְּלָתִי אֶת הַמְּכָתֵב.

תִּתְחַזְּקוּ וְתִחַזְּקוּ אֶת הַבַּעַל שְׁיִמְשִׁיךְ לְהִיּוֹת גִּבְאִי, אִם זוֹכְרִים בְּשָׂבִיל מִי
 עוֹבְדִים וְהַגִּבְאִי שֶׁל מִי אֲנִי - הַכֹּל שׁוֹנֶה. אִם יוֹדְעִים אֲנִי מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ,
 גִּבְאִי בְּבֵית הַכְּנָסֶת שֶׁל רַבְּנוּ - הַכֹּל קַל יוֹתֵר.

וְאִם אַתֶּם כֹּף מִתְיַגְעִים בְּשָׂבִיל בֵּית הַכְּנָסֶת, וְכִשְׁאֲנִי מַגִּיעַ לַקְרִיָּה
 הַמִּתְפַּלְלִים מִתְפַּזְּרִים, הֵם רָצִים אַחֲרַי, אַתֶּם מְרַגְּשִׁים שְׁזָה לֹא הוֹגֵן;
 תִּזְכְּרוּ: מֵה רַבְּנוּ נִתֵּן לִי? הֲרִי קַבְּלָתִי חַיִּים; אֲזִי קַל יוֹתֵר לְהִשְׁאָר מְסוּרִים.

מֵה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, לִי לֹא קֶשֶׁה? וְכִי אֲנִי מִלְּאָף? אוֹי כִּמְה קֶשֶׁה לִי, אֲבָל
 כִּשְׁאֲנִי חוֹשֵׁב: מֵה אֲנִי מְקַבֵּל מִרַבְּנוּ? מֵה מוֹהֲרָא"ש עֲשָׂה אִתִּי? הֲרִי קַבְּלָתִי
 חַיִּים - אֲזוֹ נִהְיִית לִי כְּזוֹ הַרְגָּשָׁה טוֹבָה, וְאֲנִי אוֹמֵר לְעֲצָמִי: 'אֲנִי מִמְּשִׁיךְ
 לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שְׁמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ נִתֵּן לִי.

לְגַבִּי וְכוּ'; בְּמִקוֹם לְהֶאֱנַח - צָרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 הַמְשַׁפְּחוֹת שְׁאִין לָהֶן יְלָדִים אוֹ מַעֲט יְלָדִים - גַּם לָהֶן יֵשׁ יָמִים קָשִׁים, לֵילוֹת
 קָשִׁים. הַשֵּׁם יִשְׁמֹר מֵה שְׁיִהוּדִים סוֹבְלִים; לְכֹל אֶחָד יֵשׁ כֹּף הַרְבֵּה
 קָשִׁים, זֶה הָאָדָם, "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלָד" (איוב ה, ז), אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁעֲמְלוֹ הוּא
 עִם יְלָדִים, גְּדוֹל הַיְלָדִים, חַנוּף הַיְלָדִים; כֹּף נִשְׁאָרִים דּוֹרוֹת יָפִים וַיִּקְרִים.
 הַשָּׁנִים עוֹבְרוֹת וְרוּיִם נַחַת.

צאו למרפסת ותסתכלו על השמים, ותגידו: "תודה השם על הילדים שלי, על החיים שלי"; כך תקבלו כוחות חדשים.

...

משיח צדקנו יבוא בזכות אנשי הצלה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת ויגא, י"ז מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד משפחת ... שיחיו

בשמחה מתקבלות החדשות הטובות שהתקבלת להיות חלק מארגון
כל כך קדוש "חברת הצלה דויליאמסבורג", כדי שתוכל לעזור להציל
חיים של יהודים.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אומר: "משיח צדקנו יבוא בזכות אנשי
הצלה, ובזכות ארגוני חסד הקדושים".

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו הנה השדכן שלך והוא מאד אהב אתכם.
ועכשו הוא שמח לראות שאתה יהודי שחי בשביל להציל ולעזור ליהודים
אחרים.

שבת שמחה, מאחל ראש הישיבה ומשפחתו.

...

לא ישאר לך כלום, רק מעט הלמוד והתפלה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

עובר יום ועוד יום שבוע ועוד שבוע, אתה מנסה להרויח פה כמה
דולרים, שם כמה דולרים ובין כך השנים עוברות, וכשמסתכלים לאחור
רואים ששום דבר לא נשאר מכל השנים האלו רק דברים טובים, למוד
ותפלה.

חבל שאתה לא מתחיל ללמד את התורה הקדושה. הרי יש לרבנו
בשבילך דרך מתוקה, דרך ללמד תורה אפלו שלא מבינים מה שלומדים,

דָּרָךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה אֶפְלוּ שְׁאִין לָךְ חֲבֵרוֹתָא, אִין לָךְ מִסְגָּרָת, דָּרָךְ לְלַמֵּד אֶפְלוּ
אם אתה לא מצלח, אין לך כלום - להגיד את המלים.

תַּסְתַּכַּל בְּשִׁיחוֹת הָרִ"ן (סימן עו) וְתִרְאֶה אֶת הַדְּבֻרִים שֶׁל רַבֵּנוּ: "אִין
צָרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לומר הַדְּבָרִים כְּסֻדָּר, וּמִמִּילָא יָבִין, וְלֹא
יְבַלְבַּל דַּעְתּוֹ בְּתַחֲלַת לִמּוּדוֹ שְׂיִרְצֶה לְהִבִּין תַּכְף, וּמִחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה
תַּכְף וְלֹא יָבִין כָּלֵל", אֶפְלוּ שְׁלֹא מְבִינִים כְּלוּם שְׂיִאמְרוּ אֶת הַמִּלִּים, וּבִסְוֶף
יָבִינוּ, "רַק יְכַנִּים מַחוּ בְּהַלְמוּד, וְיֵאמֶר כְּסֻדָּר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יָבִין", שְׁאֲדָם
לֹא יִשְׁבֵּר כְּשֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהוּא לֹא מְבִין מַה שְׁלֵמָד, כִּי עֶצֶם זֶה - שְׂרוּצִים
לְהִבִּין מֵיָד - מִקְשֶׁה עַל הַבְּנֵת הַלְמוּד, אֲלֹא יֵאמֶר רַק אֶת הַמִּלִּים כְּסֻדָּרָן
וּמִמִּילָא יָבִין. "וְאִם לֹא יָבִין תַּכְף, יָבִין אַחַר כֵּף, וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזֶה דְּבָרִים,
שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל כּוֹנְתּוֹ - מַה בְּכֵף? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד
עוֹלָה עַל הַכַּל, וְכִמוֹ שְׂאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: "לְגַמּוּר, וְהִדָּר לְסִבּוּר,
וְאָף עַל גַּב דָּלֵא יִדַּע מַה קָאָמַר שְׁנֵאמַר 'גְּרָסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲוָה'", כִּי עַל יָדֵי
רַבּוּי הַלְמוּד, שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יָדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר
כְּמַה פְּעָמִים אֱלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָד - לְגַמְרָם, וְלַחֲזֹר לְהַתְּחִיל וּלְגַמְרָם פְּעַם
אַחַר פְּעַם, וְעַל יָדֵי זֶה מִמִּילָא יָבִין וְכוּ'".

אֶתְמוּל הָיָה סִיּוּם בִּישִׁיבָה קִטְנָה בִּירוּשָׁלַיִם, תְּלִמִיד הַיְשִׁיבָה, הַכַּחוּר
שְׁלֵמָה צְבִי פֶּעֶרֶל גְּרוּ יְאִיר - סִיּוּם בְּפַעַם הַשְּׁנֵיָה ש"ס. אָנִי כָל כֵּף מְרַגֵּשׁ מְזֵה,
הַמְּגִיד שְׁעוֹר רַבִּי מִשֶּׁה שְׂמוּאֵל גְּרוּ יְאִיר עוֹשֶׂה עֲבוּדָה טוֹבָה עִם הַבַּחוּרִים,
לְבַחוּרִים יֵשׁ חֶשֶׁק גָּדוֹל לְתוֹרָה וְלַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא מְכַנִּים בָּהֶם הַרְבֵּה
יִרְאֵת שְׂמִים.

אָנִי כוֹתֵב לָךְ אֵת זֶה כִּי אָנִי יוֹדֵעַ שְׁגַם אֶתְּה רוֹצֶה לְסִיּוּם ש"ס, אֶתְּה רַק
מִצְפָּה לְחִזּוּק; בְּכָל פְּעַם שְׂאֲנִי כוֹתֵב לָךְ - אֶתְּה חוֹזֵר לְגַמְרָא, וְאַחֲרֵי כְּמַה
יָמִים אֶתְּה כְּבָר מִצְפָּה לְעוֹד דְּחִיפָה.

אָנִי שׁוֹלַח לָךְ תְּמוּנָה מֵהַסִּיּוּם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

אתה עושה צחוק מהשני, בשמי ? !

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו זאיר

אני מקבל כל הזמן מכתבים ממך, אבל עכשו מישוהו כתב לי טענה עלי. הוא הלנה לך כסף שתוכל לנסע אל רבנו ז"ל על ראש השנה; הוא הלנה לך שטים עשרה אלף שקל בתנאי שתשלם לו בכל חודש שלשת אלפים שקל עד שהחוב ישלם.

הוא כותב לי שהוא בקש ממך בראש חודש חשון לשלם - ואתה אומר לו: "ראש הישיבה שלי אמר לי להגיד לך תודה", הוא שואל אותך: "מתי תשלם לי?" אז אתה אומר לו בבוז: "ראש הישיבה שלי אמר לי להגיד לך תודה"; הוא כותב לי שיש לו טענה עלי, מה זה שאני עושה צחוק מאנשים ? !

ראשית, לא דברתי אתך על זה, שנית מה אתה משתמש בשמי לעשות צחוק? שלישית, אם אתה רוצה להיות תלמיד היכל הקדש תשלם לו במחילה מכבודך; אי אפשר להיות בהיכל הקדש עם חובות, היכל הקדש הוא לא מערי מקלט, היכל הקדש הוא מקום שמלמד את האדם איך לחיות עם הקדוש ברוך הוא, לחיות עם התורה.

אני רוצה להבין מה אתך, איך השם שלי נכנס פה בתמונה? כך מדברים עם אנשים?! יוצא שאחרי שתמצא את השדוף שלך אני צריך לצפות למכתב מהפלה שלך שאתה הולך להגיד לה: "ראש הישיבה שלי אמר לי שאגיד לך שאת צודקת"? וכשתהיה אחרי החתונה שלך אתה תגיד לה "ראש הישיבה שלי אמר לי להגיד לך שאני אוהב אותך"? מה קורה אתך, כך מדברים אל מלנה? בשעה שהיא עשה לך טובה ועזר לך בעת צרה, שתוכל להגיע לאומן - ואתה עושה צחוק ? !

ראה לקים את המלים שלך; לך להפצה, לך לאסף כסף, תשלם את החובות ותבקש ממנו סליחה.

...

שְׁמַחָה נִוְתַנָּת כַּח לַגּוֹף לְהִלָּחֵם עִם כָּל הַמַּחְלוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרַשְׁת חַיֵּי שָׂרָה, כ"א מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְקַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, זֹאת הִרְפוּאָה לְכָל הַחֲלָאִים, שְׁמַחָה
נִוְתַנָּת כַּח; הַגּוֹף מְסַגֵּל לְהִלָּחֵם עִם כָּל הַמַּחְלוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

אִם הָרוּפֵא אוֹמֵר שְׂאִתָּה צְרִיף לְאָכַל מִיָּד בְּבִקְרָא - תִּגִּיד קִדְּם בְּרַפּוֹת
הַשַּׁחַר, תִּצְיִית לְרוּפֵא וְתֹאכַל.

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּקִרְוֹב.

...

לְהַגִּיד בְּסִבְלָנוֹת פְּעַם וְעוֹד פְּעַם לְיָלְדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרַשְׁת חַיֵּי שָׂרָה, כ"א מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲזִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

הַדְּרוֹף הַיְחִידָה לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדִים - הִיא לְהַגִּיד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, לֹא
לְהַתְעַיֵּף מִלְּהַגִּיד. יְלָדִים הֵם לֹא רְעִים; יְלָדִים הֵם טוֹבִים וְצָרִיכִים לְלַמֵּד
אוֹתָם אֵיךְ לְהַתְנַהֵג.

לְגַבֵּי וְכוּ'; גַּם אֵת זֶה אֶפְשָׁר לְלַמֵּד, בְּסִבְלָנוֹת אֶפְשָׁר גַּם אֵת זֶה לְפַעֵל,
רַק לֹא לְאֹבֵד עֲשָׂתוֹנוֹת; כָּל פְּעַם שְׂרוּאִים אֵת הַיְלָדִים שְׂמִים אֵת הַיְלָדִים וְכוּ',
אוֹמְרִים עוֹד פְּעַם בְּרוּגַע שְׁלֹא יִשִּׁימוּ שָׁם אֵת הַיְלָדִים.

עוֹד דְּבַר חָשׁוּב כְּדִי לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים; הַהוֹרִים צָרִיכִים לְהִאָּמֵן
בְּעֲצָמָם, הֵם צָרִיכִים לְדַעַת שְׁכָל הַדְּבוּרִים שֶׁהֵם מְלַמְּדִים אֵת הַיְלָדִים -
נִכְנָסִים בָּהֶם, בְּמִקְדָּם אוּ בְּמֵאוּחָר, וְאֶפְלוּ שְׁלֹא רוּאִים מִיָּד שֶׁהֵם מְצִיִּיתִים -
צָרִיכִים לְהִשְׁאֵר רְגוּעִים וְלֹא לְאֹבֵד עֲשָׂתוֹנוֹת, אֲלֹא לְלַמֵּד אֵת הַיְלָדִים פְּעַם
וְעוֹד פְּעַם מֵה נִכּוֹן וּמֵה טוֹב.

תִּגִּידוּ כָּל יוֹם קִצַּת תְּהִלִּים, לְפַחוֹת פֶּרֶק אַחָד, וּבִשְׁעַת אֲמִירַת תְּהִלִּים

תבקשו מהשם יתברך: "רבונו של עולם, תן לי ילדים צדיקים ובריאים".
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך אני יכול להגיד לך לא לנסע אל ציון רבנו?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

איך אני יכול להגיד לך לא לנסע אל ציון רבנו? מי יתן לי אבר פיונה...

הייתי מתרומם ונוסע.

בכל זאת תשקול שוב אם מתאים בעת לנסע, בשעת מלחמה. נכון

שנסענו לאומן על ראש השנה באמצע המלחמה, אבל ראש השנה זה

אחרת, רבנו הרי אמר (חיי מוהר"ן, סימן רכ): "מה אומר לכם, אין דבר גדול

מזה"; אבל לנסע עכשו - אני לא יודע אם זה כדאי.

לגבי שבת חנכה; מוהרא"ש היה נגד זה, הוא אמר שלא יסעו בחנכה

מהבית ויעזבו את הילדים; חנכה זה זמן של חנוף. בחורים, ואברכים שאין

להם ילדים - כן יכולים לנסע אל רבנו על חנכה, אבל עכשו בעת מלחמה

אני לא יודע אם כדאי.

שוב, אני לא אומר שלא תסע, כי מי יכול להגיד לא לנסע אל רבנו?

רבי נתן אמר, כדאי אפילו לרדת עוד פעם בגלגול העקר להיות אצל רבנו,

אבל אני גם לא יכול להגיד כן לנסע.

תקבע לך שיעור בספרי רבנו, "הפך בה והפך בה דכולא בה וכו', ומנה

לא תזוע" (אבות ה, כג); אל תזוז מספרי רבנו - כך תרגיש שהקדוש ברוך הוא

אתך, עמך ואצלך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

להדפיס עוד "מעשה'לך לילדים"

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוע ... נרו זאיר, קרית ברסקב

חזק ואמץ ותמשיך בעבודתך הקדושה, להכניס בעולם את העצות של
רבנו ז"ל בדרך שקבלנו ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו. הקונטרסים
השבויעיים החדשים, עצתו אמונה, איש אמונות - מחיים אלפי אנשים בכל
רחבי העולם; אין לך משג מה זה עושה, כמה אנשים מקבלים חיים מזה.
אני רוצה מאד לבקש ממך, עדיף שתשתדל לסיים את המעשה'לך
לילדים - מאשר דברים אחרים, כי המפיצים אומרים פה אחד שהקונטרס
"מעשה'לך לילדים" הולך הכי הרבה בבתים, כלם לוקחים את זה.

אני רוצה לבקש ממך, היות שלקחת על עצמך השנה להוציא בכל
חדש ספר חדש, שים הכל בצד ותוציא כל חודש עוד מעשה'לך. זה יכניס
בילדים אמונה ויראת שמים; הספורים הם לא סתם ספורים, הספורים הם
ספורים שכל ילד יכול גם לעשות, ספורים על צדיקים איך הצדיקים הפכו
לצדיקים, אל תדאג לכסף, אעזר לך להדפיס את זה.

הנה לך עוד ספור לעצתו אמונה לילדים.

שמו של הספור הוא "הכל עם חשבון".

הי תראו... הצפור מתה...!

בדיוק ברגע שהעגלון הרים את השוט כדי להצליף בסוסים - עפה שם
הצפור וקבלה חבטה מהשוט והיא נפלה ומתה... כל כך מעגגג...

הספור קנה כשהצדיק הקדוש רבי נחום מטשורנוביל זכותו יגן עלינו
הגיע פעם למעזבוז לציון של הרבי שלו, הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן
עלינו.

הצדיק בוכה בציון של הבעל שם טוב, הוא מבקש מהשם יתברך על
עם ישראל, שלכל היהודים תהיה פרנסה, שכל היהודים יהיו בריאים שיהיו
להם ישועות. קברו של הבעל שם טוב הוא מאד קדוש, מגיעים לשם הרבה
מאד יהודים להתפלל.

בְּשֵׁהצִדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּי נַחוּם מִטְשָׁרְנוּבִּיל עָלָה עַל הָעֲגָלָה כְּדֵי לְנַסֵּעַ הַבִּיטָה עִמָּד רַבְּנוּ בְּצַד וְהִסְתַּכַּל עַל הַצִּדִּיק הַקְדוֹשׁ, וּבְרַגַע שֶׁהָעֲגָלוֹן הָרִים אֶת הַשׁוֹט לְהַצְלִיף בְּסוּסִים – עָפָה שָׁם צִפּוֹר, הִיא קִבְּלָה אֶת הַמִּכָּה וְנִפְלְאָה וַיִּמְתָּה, רַבְּנוּ ז"ל מְכַרִּיז בְּקוֹל: "זֶה מַגִּיעַ לוֹ".

בְּשֵׁהצִדִּיק רַבִּי נַחוּם מִטְשָׁרְנוּבִּיל שָׁמַע זֹאת זֶה מְאֹד מְצָא חֵן בְּעֵינָיו, וְהוּא אָמַר שְׁמָה שְׁפִתוֹב בְּפִסּוּק עַל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ: "יִפָּה עֵינַיִם וְטוֹב רְאִי", שֶׁהָיוּ לוֹ עֵינַיִם יְפוֹת וּמְרֹאָה טוֹב, זֶה נֶאֱמַר עַל הַיָּלֵד הַזֶּה, כִּי הוּא רוֹאֵה הַיֵּטֵב; כִּי הַצִּפּוֹר הַזֹּאת הִיטָה גִלְגּוּל שֶׁל נִשְׁמָה שֶׁקִּבְּלָה עֲכָשׁוּ אֶת תְּקוּנָהּ.

מִהֲסַפּוֹר הַזֶּה אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁלְּכָל דָּבָר יֵשׁ חֲשָׁבוֹן, שׁוּם דָּבָר לֹא קוֹרָה אֶלָּא אִם נִכְתָּב בְּשָׁמַיִם שְׁכָף יְקָרָה, וְרַבְּנוּ זְכוּתוֹ יַגֵּן עָלֵינוּ, כִּשֶׁהוּא עַדִּיין הַזֶּה יָלֵד קֶטֶן – הוּא כְּבָר רָאָה מַה קוֹרָה עִם נִשְׁמוֹת וְגִלְגּוּלִים.

כֶּךָ גַם אֲנַחְנוּ, אֶפְלוּ שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא רוֹאִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה חֲזָקָה לְהֶאֱמִין וּלְהַבִּין, שֶׁכִּמוֹ שֶׁהַצִּפּוֹר קִבְּלָה מִכָּה וַיִּמְתָּה – זֶה הָיָה מַגִּיעַ לָהּ, כִּמוֹ כֵּן כָּל דָּבָר שֶׁקוֹרָה – יֵשׁ לָזֶה חֲשָׁבוֹן, וְשֶׁאֵף פֶּעַם לֹא יְהִיוּ לָנוּ קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כָּל הַיָּלֵדִים שָׂרִים בִּיחָד: "רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שֶׁתְּמִיד רַק אֶלֶף אֱלִיף, וְלֹא יְהִיוּ לִי קִשְׁיוֹת עָלֶיךָ".

תְּבַקֵּשׁ מִהַצִּיר שֶׁיִּצְיֵר תְּמוּנָה שְׂרוּאִים עֲגָלָה, עֲגָלוֹן עִם שׁוֹט. הַצִּדִּיק יוֹשֵׁב בְּעֲגָלָה, לֵיד הָעֲגָלָה עוֹמֵד יָלֵד עִם שְׁתֵּי פְאוֹת יְפוֹת, וְצִפּוֹר הַפּוֹכָה בְּאוֹר נוֹפֶלֶת לֵיד הַשׁוֹט.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה יודע אדם מה יקרה אתו ברגע הבא ?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, כ"ב מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

היום ביישיבה ה'ה יפה מאד, מסרתי שעור בדרך בבלי, דף ירושלמי, גם
שעור משניות ועכשו אני הולך למסור שעור התחזקות.

היתה לי גם היום שיחה יפה עם הבחורים מירושלים, בחורי הישיבה
קטנה שלנו; הם כאלה בחורים יקרים, הם לומדים ומתפללים בכזו
התמדה, יש לי מהם נחת גדולה.

אני צריך לקצר, הבחורים מחכים לי, אני צריך לתת להם שעור. ממך
אבקש מאד, חזק ואמץ, אל תתמוטט, הקדוש ברוך הוא יעזר לך.

אל תפסיק להודות ולהלל להשם יתברך שאתה בריא והמשפחה שלך
בראים, תבקש מהשם יתברך על חברנו נתן יוסף ברוך בן טויבא, אברך
מהקריה שמרדם ומנשם, הוא שוכב בבית החולים, הוא זקוק לרחמי שמים.

מהו פל האדם? מה יודע אדם מה יקרה אתו ברגע הבא? צריכים רק
להודות ולהלל להשם יתברך, רק זה מביא ישועות.

אני מקווה לבשר לך מחר בשורות טובות מהאברך הזה.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עם הורים טובים, הילדים רק משתפרים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, כ"ב מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

בענין שאתם רוצים לקבל אינפורמציה על האברך ... גרו יאיר; הוא
אדם טוב, ממש כליל המעלות, אני מאד מתפעל ממנו. בכל פעם שאני
מדבר אתו אני מתפעל מחדש, הוא כל כלו עדינות, כל כלו יראת שמים, כל
כלו מדות טובות; אני אומר לכם את האמת, אין הרבה אנשים כמוהו.

לגבי השאלה שלכם מה יהיה עם הילדים שלכם והילדים שלו? אתם דואגים לילדים שלכם, אם תהיה להם ירידה על ידי הילדים שלו וכו'; בעזרת השם זה לא יזיק, כלם רק יתעלו. בית שיש שם אבא טוב ואמא טובה - הילדים משתפרים יותר ויותר, לעצמת זה בית שהוא ריק, יש שם רק אבא או אמא, כמה שהילדים הם טובים - הם יכולים להיות עוד יותר, ובנדאי שבבריאות; אינם דומים ילדים שגדלים בבית פריא עם אבא ואמא שחיים באהבה - מאשר ילדים שגדלים לבדם.

לגבי לעבר דירה לעיר אחרת וכו'; את זה אני כבר לא יודע, אני לא יכול לענות לכם; את זה אתם צריכים לשאל את הרב שלכם. כן טוב.

...

מבצע לילדים, צריך להיות באפן נכון

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, כ"ב מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר, לונדון

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמע ממך שמצאו מקום לבית כנסת.

לגבי המבצע שאתה רוצה לעשות; תזהר איך אתה עושה את זה, כי פשעושים מבצע לילדים - צריכים להזהר מאד שזה יהיה נכון, כי אם זה לא נכון - עדיף כבר לא לעשות את המבצע.

תן את השאלות למלמדים, שהם יעברו על זה לפני שאתה עושה מבצע כזה; רק אם זה יהיה נכון - ארשה שזה יהיה בתלמוד תורה שלנו.

הרבה שאלות הן לענין וכמה שאלות הן לא משהו, לדגמא, באחת מהשאלות אתה שואל את הילד: "כמה שעות הקשבת לקו הטלפון?" ועל כל חצי שעה הוא מקבל נקדה; אני חושב שהשאלה הזו לא נכונה, כי לא זו המטרה שהילדים שלנו ישבו שעות עם הטלפון. כמו כן השאלה, האם הילדים למדו את עתון קרית ברסלב בעיון רב - לא נכונה, עדיף שתשאל

את הילדים, "שמרת על עיניך?" תשאל אותו: "התנהגת בדרך ארץ בכיתה?"

אני לא רוצה לגרם לך חלישות הדעת, אבל כשזה מגיע למבצע לילדים - ארשה זאת רק אם זה ראוי; זה צריך להיות בשכל עם 'ש', לא סכל עם 'ס'.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם כדאי ללכת לחפשה?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, כ"ב מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

ראשית אני רוצה לבקש ממך שתתחזק מאד בעבודת הקדש שלך להיות מלמד לתינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא, אל תשכח שעליך העולם עומד. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת קי"ט): "אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן, אמר לה רב פפא לאביי, דידי ודדך מאי", רב פפא שאל את אביי, מה עם התורה שלנו? וכי העולם עומד רק על התורה של הילדים? "אמר לה: אינו דומה הבל שיש בו חטא להבל שאין בו חטא" אמר לו אביי - אי אפשר להשוות לתורה של ילדים שעדיין לא יודעים מחטא, שהם עדין מאד טהורים.

מאד אבקש ממך, אל תשכח מהעבודה הקדושה שיש לך, אתה עוסק בדרך הכי גבוה בעולם. לך לתלמוד תורה בשמחה, לך לתלמוד תורה ברקוד; תצמד ברקוד על הזכות הגדולה שיש לך.

עכשו לגבי וכו'; תלוי עד כמה אשתך רוצה את זה, אם היא מאד רוצה ללכת לחפשה - כדאי ללכת, וללכת הפונה עם כל החשק, בלי להגיד אף מלה, בלי להאנח; כי אם תלך אתה לחפשה וכל הזמן תשיר את הנגון: "מה זה חסר?" - כבר עדיף להשאר בבית.

הַיְהוּדִי הִגִּיעַ לְשָׂאֵל אֶת רַבְּנּוֹ הָאֵם לְנִסְעַ לְאַיִזָּה מְקוֹם, אָמַר לוֹ רַבְּנּוֹ (שיחוח
 הַר"ן, סימן פה): "כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם נְסִיעָה לְפָנָיו, אֵין לוֹ לְהִתְעַקֵּשׁ לְמַנַּע מִזֶּה, לִישָׁב
 בְּבֵיתוֹ וְדוֹקָא, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁאָדָם נוֹסֵעַ לְשָׁם הוּא מִתְקַן שָׁם אֵיזָה דְּבָר,
 אֶפְלוּ אִישׁ פְּשׁוּט לְגַמְרִי", אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ תְּמִיד הָיוּ לוֹקְחִים אֶת הַדְּבֹר הַזֶּה
 שֶׁל רַבְּנּוֹ. כְּשֶׁהִיָּתָה לָהֶם שְׂאֵלָה, בֵּן לְנִסְעַ אוּ לֹא לְנִסְעַ - הָיוּ לוֹקְחִים אֶת
 הַדְּבֹר הַזֶּה שֶׁל רַבְּנּוֹ: "כְּשֶׁמְזַדְּמָנֵת נְסִיעָה נוֹסְעִים".

חֲסִיד בְּרִסְלָב, אֵיפֶה שֶׁתִּשִּׂים אוֹתוֹ, אֵיפֶה שֶׁהוּא רַק יִהְיֶה - הוּא מְסַדֵּר
 וַיֵּשׁ לוֹ מֶה לַעֲשׂוֹת; בְּבֵית, בְּחַפְּשָׁה, כְּשֶׁנוֹסְעִים לְשִׁמְחָה - יֵשׁ לוֹ אֶת הַחוּמָשׁ
 שֶׁלוֹ, אֶת הַמְּשֻׁנּוֹת שֶׁלוֹ, אֶת הַגְּמָרָא שֶׁלוֹ וְהוּא עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם אֵיפֶה שֶׁהוּא
 נִמְצָא. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב אֶצֶל שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא (שְׁמוּאֵל א' ו, יז): "כִּי שָׁם בֵּיתוֹ", אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת י'): "בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֲלַף שָׁם, בֵּיתוֹ עִמּוֹ", לְאֵן שֶׁהוּא
 הֲלַף - הִזָּה לוֹ אֶתוֹ אֶת הַשְּׁעוּרִים שֶׁלוֹ, אֶת עֲבוֹדוֹת הַשֵּׁם שֶׁלוֹ; כִּי כְּשֶׁלּוֹמְדִים
 עַל פִּי סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד (פְּמִבְּאָר בְּשִׁיחּוֹת הַר"ן, סימן עו) - אַז אֵיפֶה שְׁנִמְצָאִים - יְכוּלִים
 לְלַמֵּד, אֲבָל כְּשִׁישׁ חִבְרוּתָא, יֵשׁ מְסַנְּרֵת וְכוּ' וְנוֹסְעִים - אֲזִי אֵין שָׁם בֵּיתוֹ.
 תֵּן לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹכִיל אוֹתָךְ.
 הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִם מְפָסִידִים שְׁעוֹר, יְכוּלִים לְשִׁמּוֹעַ אֶת הַשְּׁעוֹר הַבָּא
 בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת חַיִּי שְׂרָה, כ"ב מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
 מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁמוֹסְרִים בְּכַנוּס הַנְּשִׂים - אֵי אֶפְשֶׁר לְהַקְלִיט, אִם
 מְקַלְטִים אֶת זֶה - זוֹ גְּנֻבָה, וְאִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ שְׁעוּרִים מְקַלְטִים - צְרִיכִים
 לְמַחֵק אֶת זֶה, זֶה גְּנֻבָה.

הָיוּ שְׂלֵא צִיתוֹ, זֶה גֵּרָם שֶׁיִּפְסִיקוּ עִם הַשְּׁעוּרִים וְכוּ'. לְאַחַר מִכֵּן הִתְחִילוּ
 שׁוֹב עִם הַשְּׁעוּרִים, אֲבָל אִם אֲשַׁמַּע שֶׁמְקַלְטִים אֶת זֶה - יַעֲצְרוּ אֶת זֶה לְגַמְרִי.

לגבי מה שאתם מבקשים, שהפסדתם השבוע את השעור ואתם שואלים איפה אתם יכולים לשמע את זה; אנחנו עושים שעורים כל שבוע, ואם הפסידו שעור - לא צריכים להמתין עד החדש הבא, אלא אפשר לשמע שיעור חדש בשבוע הבא; את השעורים שמפסידים אי אפשר לשמע. אני מבקש מכם שתמסרו לכלם לא להקליט, ואם מפסידים שעור שימתינו בסבלנות לשעור הבא.

תאמרו כל יום את יום התהלים, ותראו נסים גדולים. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

הלואי ויכלתי להיות מלמד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ג מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר

אתמול בערב נסעתי לקריה לבר מצוה אצל משפחה חשובה אצלנו בקהלה. בחור הבר מצוה סיים בבר מצוה מסכת שבת, זה היה במקום הדרשה שלו.

בבר מצוה אמרתי שלא קל לי לנסע לשמחות, בכל זאת הגעתי לבר מצוה, היות וההורים ערכו את סעודת הבר מצוה באופן פשוט וצנוע אצלם בבית, ואני מקנה שאנשי שלומנו יהיו חכמים ויחקו את זה, לא לבזבז כסף מיותר ולקחת חובות בשביל השעות הספורות האלו, כדי לערוך שמחה באולם וכו' וכו'.

כמו כן דברנו על גדלותם של האבות והאמהות. אנחנו רואים בפרשת השבוע, על הפסוק (בראשית כג, א): "שני חיי שרה", אומר רש"י: "כלן שוין לטובה", כפי שצדיקים מפרשים: שתמיד היה לה טוב; האבות והאמהות היתה להם אמונה כל כך ברורה וזכה, הם ידעו שכל מה שעובר עליהם - הוא לטובתם.

רש"י הקדוש ממשיך ואומר (שם, ב): "נסמכה מיתת שרה לעקרת יצחק,

לפי שעל ידי בשורת העקדה שנוזמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרחה נשמתה ממנה ומתה", כתוב בספרים, מה פרוש כמעט 'שלא' נשחט, לכאורה היה צריך להיות כתוב כמעט 'שנשחט', הרי זאת היתה סבת המיתה שלה, שהיא שמעה כמעט 'שנשחט'?! אז הם אומרים בחינה הפוכה, ששרה אמנו ידעה שאברהם אבינו הלך לעשות רצון השם, וכשהיא שמעה 'שלא' נשחט - מזה היא נבהלה, היא לא רצתה להאמין שבעלה אברהם אבינו ובנה יצחק לא יכלו להתגבר על השטן ולעשות רצון השם; 'אין יכול להיות, אחרי כל כך הרבה נסיונות, שפבכלם הוא עמד - ועכשו הוא לא עשה רצון השם', זה גרם למיתת שרה. אבל באמת אברהם אבינו פן עשה רצון השם, פי הקדוש ברוך הוא לא אמר לו לשחט את יצחק, רק אמר (שם כב, ב): "והעלהו שם לעלה".

בחור הבר מצוה ישב בפנים מאירות; כל כך שמח. זה החנוף של המוסדות שלנו, שהמלמדים והמורות מכניסים בילדים שיהיו מוכנים לחיים, הם מכינים את הילדים מה זה בר מצוה; לא אולם, לא תזמרת, לא מפיק ארועים, לא פרחים וכו' וכו', אלא שהולכים לזכות להניח תפלין, נכנסים לעל התורה והמצוות. וכמו כן אצל הבנות, המורות מכניסות בבנות מה זה להתחתן; לא אולם, לא פרחים, לא שמלת פלה יקרה, לא תכשיטים יקרים וכו' וכו' וכו', אלא לחיות חיים יפים ומתוקים, כפי שהקדוש ברוך הוא צנה.

אחרי הבר מצוה הלכתי לחנות הספרים החדשה, בעל חנות הספרים כבד אותי בקביעת מזוזה. מאד מצאה חן בעיני החנות, יש לו שם מבקר של ספרים לאנשי שלומנו שרוצים ללמד ולסים את כל התורה פלה. החל מחומש - חמשים יפים, נ"ף - סטים נפלאים של נ"ף, משניות - סטים נפלאים של משניות, תלמוד בבלי - גמרות נהדרות בפינו עם אותיות גדולות ומנקדות, וכמו כן תלמוד ירושלמי. סטים נהדרים של רמב"ם. טור, שלחן ערוך. סטים נהדרים של מדרשים, כל סוגי המדרשים; קניתי לעצמי סט מדרש, אחד מהמדרשים שהיה חסר לי. זוהר נפלא, ספר תקונים נפלא, כל ספרי רבנו.

הוא הביא גם דף שמירה לילולדת, שאגב, אני בקשתי ממנו להביא את זה, כי ראיתי שאנשי שלומנו בכלל לא יודעים מזה, שנוהגים לתלות בבית הילולדת, על כל ארבעת הקירות - הדפים של השמירה.

נכנסתי למוהרא"ש זכותו יגן עלינו לפני הוואף נאכט (ברית יצחק) של בני יצחק דוד גרו יאיר, שאלתי את מוהרא"ש מה אני צריך לעשות, האם אני צריך להשאר ער וללמד כל הלילה, ומוהרא"ש אמר לי: "אתה לא צריך להיות ער כל הלילה, דבר אחד כן, תתלה את הדפים האלו על ארבעת הקירות".

משם הלכתי לקבע מזוזה אצל משפחה חשוכה, משפחת זוסמאן - שנכנסו עכשו לגור באחת מהדירות החדשות בטוויין ברידזש.

נשארתי לישון בביתי. היום לפנות בקר היתה לי נחת גדולה כשהייתי בבית המדרש בקריה, לראות אברכים יושבים ולומדים, הם קובעים עתים לתורה.

קשי אחד יש לי בכל פעם שאני מגיע לקריה, משהו שמאד מפריע לי; למה אני עדין לא גר כאן. כשאני מגיע לקריה אני אומר לאשתי: "למה אני לא יכול לגור כאן, למה אני צריך להיות בעיר?"

שמחתי מאד שיכלתי לפגש את המורה צדק שליט"א, הוא מסר לי דרישות שלום מאד יפות הן מאברכי הכולל והן מכל המשפחות ששואלות שאלות, דברתי אתו דברים מאד חשובים וכו' וכו'.

יעזר השם יתברך שנוכל להכין מקום, שהישיבה הקדושה תוכל לעבור לשם, כך אוכל לבוא ולהיות בקריה היפה והמאירה.

פגשתי את הרב רבי יצחק שליט"א, ואני שמח מאד שאני יכול להכניס לביתי אורח פנה, פנראה שהרב רבי יצחק שליט"א יתארח אצלי בבית בשבת הבאה עלינו לטובה. התפללות, הבטטע וסעודה שלישית יערכו בבית הכנסת בהאשקי, זה יהיה חזוק גדול לכל משפחות אנשי שלומנו.

לכל אדם יש איזה צעצוע שעם זה הוא משחק, כמו כן יש לכל אדם איזה דבר שמאד אהוב אצלו, דבר שמתבטאים: "זה ה'בייבי שלי"; הענגן שלי הוא "הילדים שלנו".

אָנִי חוֹשֵׁב, הַלְּנֹאֵי וַיְכַלְתִּי לְהִיּוֹת נֶהְגָּ אוֹטוֹבוֹס, לַעֲשׂוֹת אֶת הַסְּבוּב בְּבִקְר וּלְקַבֵּל אֶת פְּנִינָהּם שֶׁל הַיְלָדִים הַטְּהוּרִים, לְקַדֵּם אוֹתָם בְּבִרְכַּת "בְּקָר טוֹב", לְקַבֵּל אוֹתָם בְּחִיּוֹף עֵנָק.

אָנִי חוֹשֵׁב, הַלְּנֹאֵי וַיְכַלְתִּי לְהִיּוֹת הַמְּלוּנָה שֶׁל הָאוֹטוֹבוֹס וּלְהַמְתִּין לַיְלָדִים הַיְקָרִים, לְרַדֵּת מֵהָאוֹטוֹבוֹס וּלְקַבֵּל אוֹתָם בְּצַעֲקָה גְדוּלָה בְּשִׁמוֹ שֶׁל הַיְלָד: "בְּקָר טוֹב", עִם חִיּוֹף עֵסִיסִי.

אָנִי חוֹשֵׁב, הַלְּנֹאֵי וַיְכַלְתִּי לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, לְשָׁבֵת עִם יְלָדִים, תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלֵא טַעֲמוֹ טַעַם חֲטָא, וּלְהַכְנִיס בָּהֶם חַיּוֹת, לְרוֹמֵם אֶת רוּחָם, לְהַרְאוֹת לְכָל יֶלֶד וְיֶלֶד 'גַּם אַתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת צַדִּיק גְּדוּל', וְכַךְ כָּל דְּבָר שֶׁקָּשׁוּר לִילְדִים.

כְּשֶׁאָנִי רוֹאֶה אֶת הַטְּבַח שֶׁמְכִין אֶכֶל לַיְלָדִים, אָנִי חוֹשֵׁב, הַלְּנֹאֵי וַיְכַלְתִּי לְחַתֵּף יְרָקוֹת, לְבַשֵּׁל בִּיּוֹצִים וּלְהַכִּין כְּרִיכִים לַיְלָדִים שֶׁבָּאִים לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְשֶׁאָנִי רוֹאֶה אֶת הַמְּלַמֵּד שֶׁל הַפֶּסֶקֶת הַצְּהָרִים אָנִי חוֹשֵׁב, הַלְּנֹאֵי שְׂוָה הִיָּה הַדְּבָר שְׁלִי; לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים כָּל יוֹם בַּהַפְּסָקָה לְשַׁחַק אִתָּם כְּדוּר וּלְתַת לְכָל יֶלֶד אֶת הַהַרְגָּשָׁה שֶׁהוּא יוֹדֵעַ הֵכִי טוֹב אֶת הַמְּשַׁחֵק וְכו' וְכו'.

מִיָּד בְּבִקְר הַתְּקַשְׁרָתִי לְאַחַד מֵהַמְּלַמְדִים הַחֲשׂוּבִים שְׁנוֹהֲגִים בְּאוֹטוֹבוֹס וּבְקַשְׁתִּי: "אָנִי רוֹצֶה לְהַצְטַרֵּף אִתָּךְ לְסִיּוּב בְּקַרְיָה"; מֵה אוֹמֵר לְךָ, זֶה נוֹתֵן לִי כַח. בְּכָל בֵּית שֶׁהָאוֹטוֹבוֹס עוֹצֵר יְרַדְתִּי מֵהָאוֹטוֹבוֹס, צַעֲקָתִי: "בְּקָר טוֹב! שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם!" וְגַם כָּל הַדְּרָף בְּאוֹטוֹבוֹס שֶׁמְחַתִּי אֶת הַיְלָדִים. הַקַּרְיָה כְּבָר יוֹתֵר גְּדוּלָה, יֵשׁ כְּבָר שְׁנֵי אוֹטוֹבוֹסִים שֶׁמְסִיעִים אֶת הַיְלָדִים, הֵייתִי רַק בְּאוֹטוֹבוֹס אֶחָד.

בְּשַׁעַת תְּשַׁע, כְּשֶׁהַיְלָדִים הִגִּיעוּ הֵלַכְתִּי לְהַתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית עִם הַיְלָדִים הַבוֹגְרִים, הַיְשִׁיבָה קִטְנָה שֶׁל קַרְיָת בְּרִסְלָב; הַמַּגִּיד שַׁעוֹר שֶׁלָּהֶם הוּא הַרְב יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף שְׁנִיצְלָעַר שְׁלִיט"א, מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִם בְּחוּרִים – אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר. הַנְּחָתִי תְּפִלִּין לְבַחֲוֹר הַכּוֹר מְצֻנָה הַטְּרִי אֶפְרַיִם פִּישֵׁל ... גְּרוֹ יְאִיר וְאַחֲרֵי הַתְּפִלָּה הִנֵּה לְחַיִּים.

מִסְרָתִי שְׁעוֹר לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת; סִפְרָתִי לָהֶם אֶת הַבְּשׂוֹרוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁבָרוּךְ ה' הָאֲבָרָךְ נִתֵּן יוֹסֵף בְּרוּךְ בֶּן טוֹיָבָא שְׁזָקוּק לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה כְּבָר יָרַד מֵהַהַנְשָׂמָה וְהַמְצָב שְׁלוֹ מִשְׁתַּפֵּר, זֶה בְּזָכוֹת הַתְּפִלוֹת שְׁכַלְנוּ מִבְּקָשִׁים וְהִילָדִים מִבְּקָשִׁים.

עֲכָשׂוּ אֲנִי בַדֶּרֶךְ לְקַרְיַת יוֹאֵל, לְחִזֵּק אֶת הַתְּלָמוּד תּוֹרָה וּבֵית פִּיגָא בְּקַרְיַת יוֹאֵל.

אֲנִי צָרִיךְ לְקַצֵּר, מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, הַיּוֹם בְּעָרֵב יִתְקַיֵּם הַשְּׁעוֹר הַשְּׂבוּעִי, מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּבּוֹא.

חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְלַמֵּד אֶת דֶּךָ הַגְּמָרָא שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם, תִּקַּח גַּם אֶתָּה גְּמָרָא וְתִלְמַד אֶת דֶּךָ הַגְּמָרָא. הַיּוֹם הַדֶּךָ הוּא מְסַכֵּת נְדָרִים דֶּךָ כֵּג, רַבְּנוּ אָמַר לָנוּ בְּפִרוּשׁ (שִׁחּוֹת תְּר"ן, סִימָן עו): "שְׂאִין צְרִיכִין בְּלַמוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד", כַּמָּה קֶשֶׁה לְקַחַת גְּמָרָא וְלִלְמַד אֶת הַדֶּךָ? בְּמַסְכַּת נְדָרִים יֵשׁ דְּפִים קְטַנִּים, יִקַּח לָךְ בְּסֵךְ הַכֹּל כַּמָּה דְּקוֹת לְלַמֵּד אֶת הַדֶּךָ.

הַשְּׁבֵת לֹא אֶהְיֶה בּוֹוִילִיאִמְסוֹבֵרָג, אֲנִי נוֹסֵעַ עִם בַּחוּרִים סְפוּרִים שֶׁהוֹלְכִים לְאַסֵּף כֶּסֶף שְׂאוּכַל לְצַאֵת מֵהַחוּבוֹת שְׂיֵשׁ לִי לַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

שְׁלוֹם בֵּית מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ פְּרֻשֵׁת חַיֵּי שְׂרָה, מְבָרְכִים הַחֹדֶשׁ, כ"ד מֵר-
חֲזָנוּן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

תִּכְנִיס בְּבֵית שְׁמִחָה, אֵל תִּגְרַם לְמִתַּח בְּבֵית, בְּפָרֵט בְּעָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ, שְׂאֵז הַשְּׁטָן מְחַפֵּשׁ לְעֲשׂוֹת מַחְלוּקוֹת בְּבֵית. חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (ט"ז ע"א): "כָּל הַמְטִיל אֵימָה יִתִּירָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, סוּף הוּא בָּא לִיְדֵי שְׁלֵשׁ עֲבִירוֹת, גְּלוּי עֲרִיוֹת, שְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְחִלּוּל שֶׁבֶת".

תִּשְׁמֹר עַל שְׁלוֹם הַבֵּית שְׁלָךְ. רַבִּי נִתָּן ז"ל אָמַר: "שְׁלוֹם בֵּית הוּא

חשוב מאד, כי מי שיש לו שלום בית יש לו מוחין אחרים". רבי נתן ספר, כשהוא התקרב אל רבנו ולא היה לו כסף לנסע אל רבנו, חברים אמרו לו שימכר את המטפחת של אשתו. זה היה שנה הרבה כסף, היו תפורים בה אבנים יקרות וכו', וכך יהיה לו כסף לנסע אל רבנו. אבל רבי נתן הבין שאם הוא יעשה כך - זה יחמיר את המצב בבית והוא לא הקשיב לחברים. לאחר מכן היה רבי נתן מודה להשם: יתברך שהוא לא שמע בקול החברים, הוא לא הכאיב לאשתו; הוא אמר: "אם הייתי מוכר את המטפחת היה אחר כך גט - ולא הייתי יכול לקבל מרבנו"; כי את האור של רבנו אפשר לקבל רק עם מח טהור, עם מח קדוש, וזה קורה רק כשזוכים להיות אדם השלם. שבת שמחה.

...

תלמד כל יום את דף הגמרא, אפלו רק להגיד את המלים בגרסא בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר

תלמד כל יום את דף הגמרא; שנה יהיה אצלך חק ולא יעבר. אפלו רק להגיד את המלים בגרסא, ואפלו בלי רש"י ובלי תוספות, רק להגיד את המלים - זה מסלק את כל הפחדים שרודפים את האדם, וזה מטהר את הנשמה מכל העברות.

תתחזק בכל כוחותיך, בזה העולם האדם נמצא בסכנה גדולה, מנסים כל אחד בנסיונות קשים ומרים; אל תחשב שרק לך הולך קשה, מנסים את כל אחד, אשרי מי שמתגבר, הוא לא עוזב את הקדוש ברוך הוא. אני צריך לקצר, אני צריך ללכת אל הבחורים, הם מחכים לקצת חזוק. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מתר לדבר אל השם יתברך באמצע שמונה עשרה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

... תחי', תלמידת בית פיגא ירושלים

קבלתי את המכתב.

אני שמח לשמע מהמורות שלכם שאתם מתנהגים בדרך ארץ גדולה
ואתם משתתפים בכל הלמודים שלומדים.

אני שמח לשמע שאתם אומרים תהלים, וכבר סימתם את ספר
התהלים שש עשרה פעמים; מה יותר יפה מלשמוע דבר כזה? שלילדה בת
שנים עשרה יש כבר את המשגים של להגיד תהלים. תמשיכו בדרך הטובה
הזו; תגידו בכל יום קצת תהלים ותבקשו מהשם יתברך בשפה שלכם כל
מה שאתם צריכים.

שלחתי ספרי תהלים לארץ ישראל למנהל המוסד גרו יאיר, שיחלק
לכל התלמידות שאומרות תהלים.

לגבי השאלה שלכם אם מתר לדבר אל השם יתברך באמצע שמונה
עשרה; להשם יתברך אפשר לדבר תמיד. דוד המלך אומר (תהלים מב, ט):
"תפלה לאל חיי" להתפלל אל השם יתברך זה החיים שלי, הנשימה שלי; כמו
שלנשם זה לא הפסק - כך אפשר לדבר אל השם יתברך, תמיד אפשר לדבר.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

תכניסו לבית קפת צדקה של המוסדות בארץ ישראל

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד תלמידי וחברי היקרים, אנשי שלומנו תלמידי היכל הקדש ירושלים, ה'
עליהם יחי

אני מקבל דרישות שלום כל כך יפות על בית המדרש; כמעט כל יום
אני מקבל דרישת שלום טובה מבית מדרשינו בירושלים; שלומדים
ומתפללים שם, ומתנהגים בדרך ארץ גדולה.

אֲבָרְכִים אוֹמְרִים, הֵם בְּאִים בְּאֲמָצַע הַשְּׁבוּעַ לְשַׁחֲרִית, לְמִנְחָה וְעֶרְבִית, אוֹ לְשַׁעוֹר הַגְּמָרָא - זֶה נוֹתֵן לָהֶם הַרְבֵּה חֲזוּק לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלָהֶם. אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִכֶּם שְׁתַּקְּחוּ לְבֵית קַפַּת צְדָקָה שֶׁל הַמוֹסְדוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכַשְׁזֶה מִתְמַלֵּא תְּבִיאוּ אֶת זֶה לְמִנְהַל הַמוֹסֵד גֵּרוֹ יֵאִיר.

יֵשׁ לִי כָּל כּוֹן הַרְבֵּה נַחַת מִהַיְשִׁיבָה קִטְנָה בִּירוּשָׁלַיִם, אֲנִי יָכוֹל לְרְאוֹת בְּמִצְלָמוֹת אֵיךְ הֵם לוֹמְדִים וּמִתְפַּלְלִים בְּחַיּוֹת. הַשְּׁבוּעַ תְּלַמֵּיד הַיְשִׁיבָה סִיִּים עוֹד פְּעַם אֶת כָּל תְּלָמוּד בְּבִלְי; אֵיפֹה בְּעוֹלָם שׁוֹמְעִים דְּבַר כְּזֶה, שְׁבַחֲחוּ בְּן שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מְסִיִּים כְּבָר בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה אֶת כָּל הַשֵּׁ"ס; אֲנִי רוֹצֵה לְתַפֵּס מְטוֹס וְלִכּוֹא לְיִשִּׁיבָה, לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּלְבֵית פִּיגָא.

תַּתְּחַזְּקוּ בַּהֲפָצָה, תַּתְּחַזְּקוּ לְהַסְתַּכֵּל בְּמִכְבֵּט טוֹב זֶה עַל זֶה, וּמָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים תְּבַקְּשׁוּ רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְחַבֵּשׁ מְטַפַּחַת אַחֲרֵי הַחֲתָנָה, וְלִזְכוֹת לִילְדִים צְדִיקִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ו מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
הַפְּלָה ... תַּחֲנִי, תְּלַמֵּידַת בֵּית פִּיגָא

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכָתָב.

אֲנִי שׁוֹמֵחַ לְשִׁמְעַ שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים תְּהִלִּים וְכִבָּר אֲמַרְתֶּם מֵאָה פְּעָמִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, רַבְּנוֹ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן צב) תְּהִלִּים הוּא כְּמוֹ מִשְׁעָנֶת; כְּשִׁמְשִׁהוּ לֹא יָכוֹל לְלַכֵּת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אוֹ אָדָם מְבַגֵּר שְׁלֵא רוֹצֵה לְפַל - הוּא נִתְמַךְ בְּהַלִּיכוֹן; כְּוֹ הֵם הַתְּהִלִּים, אִם אוֹמְרִים תְּהִלִּים לֹא נוֹפְלִים.

אֲשַׁרִּיכֶם כִּלְהַ שְׁאַתֶּם הוֹלְכִים לְחַבֵּשׁ מְטַפַּחַת אַחֲרֵי הַחֲתָנָה. הַצְּדָקַת אָדָל, בְּתוֹ שֶׁל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב - חֲכָשָׁה מְטַפַּחַת. אֲמוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, הַצְּדָקַת פִּיגָא עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם לְבָשָׁה מְטַפַּחַת. אֲשַׁתּוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ, הַצְּדָקַת סְאִשְׁיָא עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם הִלְכָה עִם מְטַפַּחַת. גַּם אֲמוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא ש"ש, מְלַפָּה עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם - הִלְכָה עִם מְטַפַּחַת; הֵן זָכוּ כְּלָן לִילְדִים צְדִיקִים.

אני מאחל לכם, שהקדוש ברוך הוא יתן לכם ילדים כשרים. מוהרא"ש מספר, כשהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו הנה בדרך לארץ ישראל הוא היה באיסטנבול בפסח, והבעל שם טוב הקדוש אמר, שהוא ראה שם אברכים עם נשמות קדושות מאד, היו להם נשמות של תנאים; הכל בזכות הצניעות של האמהות שלהם, הנשים שם היו עדינות מאד; רואים למה זוכים כשמתלבשים בעדינות.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

עדיף ללכת להפצה, או ללמד גמרא?

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשוון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

על שאלתך, כשאין לך זמן - מה עדיף שתעשה, ללמד גמרא או ללכת להפיץ את העצות והחזוק של רבנו?

האמן לי, יש זמן לשניהם; יש זמן לשעורים בסדרן וזמן להפצה, ואם אתה לא רואה בסדר היום שלך זמן לשניהם - עדיף שתלך להפצה; אין דבר גדול יותר מלזכות עוד יהודי בעצות של רבנו.

לך להפצה - כף? יהיה לך תקוה על פגם הברית רחמנא לצלן. רבנו אומר (ספר המדות אות גאוף, סימן מא): "תיקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה".

תכתב לי כל יום כמה שעות אתה עוסק בהפצה, ותכתב לי מי אמר לך - הן את המלים הטובות והן את ההתנגדות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מקנה ירפה אותך

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו זאיר
קבלתי את מכתבך.

לגבי הפנים שלך וכו'; תהיה זהיר ללכת למקנה, מקנה יוריד את כל הנקודות והחריצים מהפנים שלך. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קכג): "טבילת מקנה טובה מאד לבריאות הגוף. פי יש נקבים קטנים הרבה בגופו של אדם, והם נקבי הזעה, שדרך שם יוצא הזעה מן האדם, והם צריכין לפתח, פי אם נסתמין נקבי הזעה, יוכל לחלש ולפל לחלשה חס ושלום, ועל ידי טבילה במים נפתחין נקבי הזעה, וזה טוב מאד לבריאות הגוף".
כמו כן תהיה בשמחה, שמחה מרפאת הכל. תבקש מהשם יתברך על שמחה, תבקש ממנו:

"רבנו של עולם עזר לי שאהיה שמח, שארגיש את השמחה בכל אברי, מהראש עד הרגלים, עד שאתחיל לרקוד מרב שמחה על החסד הגדול שבראת אותי יהודי ונתת לי את המצוות הקדושות.
אני מבקש ממך אבא יקר, תרחם עלי ותסיר ממני את המרירות והעצלות, שאהיה רק בשמחה ואשמח אחרים, ובזכות השמחה אזכה להכלל בך לגמרי, שלא אראה יותר לפני עיני רק אותך השם, שאראה וארגיש שאתה הכל ואין שום דבר בלעדיך, ואזכה לתשובה שלמה, מעתה ועד עולם אמן סלה".
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

טוב מאד שהפסקתם לשמע את החדשות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
... תחי'

קבלתי את המכתב.

טוב מאד שהפסקתם לשמע את החדשות, אפלו החדשות הקסידיות, כגון קול מבשר וכדומה, כי חדשות מבהילות, החדשות מביאות דאגות; עדיף שתשמעו שעורים יפים של אמונה, חזוק ויראת שמים.

מאד יפה לשמע שבת צעירה, בגיל חמש עשרה - מתמידה כל כך באמירת תהלים, שאתם עומדים לסיים עכשו תהלים בפעם הששים; תמשיכו באמירת תהלים, תהלים לא יתנו לכם לפל.

לגבי וכו'; תשארו בבית הספר, לא כדאי לצאת עכשו.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לא טוב לילדים לשמע בבית אחרת ממה שהם שומעים במוסד בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר

שמעתי את כל הטענות שלך עלי ועל החנוך שלנו.

הכי טוב היה שתוציא את הילדים מהמוסדות שלנו, כי זה לא טוב ולא בריא לחנוך של הילדים שלך לשמע בבית אחרת ממה שהם שומעים בתלמוד תורה ובבית הספר.

בנוסף לזה תמסר בבית שזה לא טוב מה שעושים שמתקשרים למשפחות ומדברים עלי. הדבר הנכון הוא, אם נהנים ממקום - הרי זה טוב, ואם לא נהנים, סוברים אחרת - צריכים לחפש מקום אחר.

אני יכול לספר לך מה שראיתי אצל מוהרא"ש לפני שנים. הגיעו משפחות למוהרא"ש עם טענות עלי, מוהרא"ש יעץ להם להוציא את הילדים וכך הם עשו. לעמתם היו כאלה שהסיתו נגד, וזה נגמר מאד לא טוב.

לכן מאד אבקש ממך, תמסר בבית שלא יעשו כך. אני מקבל מכתבים ממשפחות שכותבות שמתקשרים אליהם מהבית שלך ומדברים שעות על גפי שעות נגד החנוך אצלנו; אנשים חלשים מתבלבלים וזה גורם אחר כך רק לחרבנות.

אֲנִי לֹא כוֹעֵס שְׁשׂוֹלְחִים אֶת הַיְלָדִים אֵלַי וּבּוֹדָאֵי שְׁלֹא אִם לֹא שׂוֹלְחִים אֶת הַיְלָדִים אֶצְלִי, הַחֲנוּף שֶׁלָּנוּ שׁוֹנֶה, לֹא כֻלָּם מְחַבְּבִים אֶת זֶה; אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים הַרְבֵּה מְאֹד מֵאַמוֹנָה, יוֹתֵר מִמָּה שֶׁמְדַבְּרִים בְּמִקְוֹמוֹת אַחֵרִים. אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים הַרְבֵּה מְאֹד מִתְּפִלָּה, כְּמוֹ כֵּן אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת הַיְלָדִים לְהִזְהַר מֵאַנְשֵׁים חוֹלִים, וְאַנְחָנוּ מְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים מֵאַמוֹנֵת חֻכְמִים; אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת יְהוּדֵי רַק אִם מֵאַמִּינִים וּמְצִיִּיתִים לְמָה שֶׁצְּדִיקִים אוֹמְרִים, אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים גַּם מֵהֵם הַחַיִּים, לֹא לְרֹדֵף אַחֲרֵי חֲבֵרוֹת וְלֹא לְחַפֵּשׁ לְכַבֵּז כֶּסֶף עַל דְּבָרִים טְפֹשִׁים וְכוּ' וְכוּ'.

אני צריך לקצור.

...

אם תקשיב ללשון הרע, אתה תפל החוצה מגן עדן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְּבַרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

תִּזְהַר שְׁלֹא יִקְרָה אֶתְּךָ מֵה שֶׁקָּרָה עִם אָדָם הָרֵאשׁוֹן. הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, הַכְּנִיס אוֹתוֹ לְגֵן עֵדֵן, שָׁם הָיָה לוֹ כָּל הַמְּתִיקוֹת וְהָאוֹרוֹת שֵׁשׁ לְצְדִיקִים, וּבְרָגַע אֶחָד הַכֹּל נִגְמַר, הוּא גֵרַשׁ וְנִזְרַק מִגֵּן עֵדֵן, אֵיךְ? הוּא הִקְשִׁיב לְלִשׁוֹן הָרַע שֶׁהִנְחִשׁ דְּבַר עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כְּשֶׁמְתַקְרְבִים אֶל רַבְּנוּ, מְצִיִּיתִים לְעֵצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, מִתְחִילִים לְחִיוֹת עִם אֵמוּנָה, הוֹלְכִים לְהִתְבּוֹדְדוֹת; מְשׁוֹחֲחִים עִם הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ בְּשִׁפְּהָ הָאִישִׁית, מִתְחִילִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ עַל כָּל דְּבַר - לְאֵט לְאֵט נִפְתָּחִים שְׁעָרֵי גֵן עֵדֵן, מִתְקַרְבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ. כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ב'): "כִּי זֶה עֵקֶר שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל יִתְּבַרֵךְ, וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה סְמוּכִים וְקָרוֹבִים אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, כִּי כָּל מֵה שִׁיּוֹדְעִין וּמְכִירִין אוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ בְּיוֹתֵר, סְמוּכִים אֵלָיו בְּיוֹתֵר."

עד שֶׁהִנָּחַשׁ מִגִּיעַ... מִתְחִילִים לִשְׁמַע לְשׁוֹן הָרַע עַל רַבָּנוּ, שׁוֹמְעִים לְשׁוֹן הָרַע עַל הַיֵּכַל הַקֹּדֶשׁ.

כִּף הָיָה בַּהֲתַקְרְבוֹת שְׁלִי; הִגִּיעוּ לְדַבֵּר אֵלַי לְשׁוֹן הָרַע, הוֹדוּ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא הִקְשַׁבְתִּי לְאַף אֶחָד. בְּתוֹךְ הַיֵּכַל הַקֹּדֶשׁ הָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁדִּבְּרוּ לִיצְנוּת עַל מוֹהֲרָא"שׁ, נִזְהַרְתִּי מְאֹד לֹא לְדַבֵּר אִתָּם, בְּקִשְׁתִּי מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ: "תִּרְאֶה לִי אֶת הָאֱמֶת, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמִי, אֲנִי רוֹצֶה לְעַבֵּד אוֹתָךְ, כִּאֵן מְצֵאתִי רַבִּי שֶׁמִּקְרָב אוֹתִי אֵלֶיךָ, וְעַכְשָׁו אֲנִי שׁוֹמֵעַ לְשׁוֹן הָרַע", בְּקִשְׁתִּי הִרְבֵּה עַל זֶה.

אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ כִּי אֲנִי חוֹשֵׁשׁ עֲלֶיךָ; עַכְשָׁו אִתָּה חַי חַיִּים טוֹבִים, אִתָּה מְלֵא חַיּוֹת; מַה יִּקְרָה כְּשֶׁתִּקְשִׁיב לְלְשׁוֹן הָרַע? אִתָּה תִּפְּל הַחֹצֶה מִגֵּן עֵדֶן. הַיּוֹם בְּעָרֵב יִתְקַיֵּם הַכְּנוּס לְנָשִׁים, תִּשָּׂאֵר בְּבֵית כְּדֵי שְׁאִשְׁתָּךְ תּוּכַל לְכוּא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

כְּשֶׁהִסְבֵּא צוּעַק

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ג לְכַבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין שׁוֹם בְּעֵהָה לְקִרְאָה קְרִיאַת שְׁמַע כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, זֶה הִלְכָה מִפְּרִשְׁת: "קִרְאָה אוֹתָהּ מְהֵלֶךְ, אוּ עוֹמֵד" (שְׁלַחַן עֲרוּךְ אֵרַח חַיִּים סִימָן סג, סעיף א), אֲבָל צְרִיכִים לְעַצֵּר כְּשֶׁאוֹמְרִים קִבְּלַת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם וּבִפְסוּק הָרִאשׁוֹן שֶׁל וְאֶהְבֶּת.

טוֹב מְאֹד עֲשִׂיתָ שֶׁשִּׁתְּקַת כְּשֶׁסְּבֵא שְׁלֶךְ צֶעַק עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּף תַּעֲשֶׂה תַּמִּיד; כְּשֶׁמִּישָׁהוּ צוּעַק עֲלֶיךָ - אַל תַּעֲנֶה. וְאֵם הַצּוּעַק הוּא אָבֵא שְׁלֶךְ אוּ סְבֵא שְׁלֶךְ - בְּנֹדָאֵי שְׁאִסוּר לְעִנּוֹת, מִקְשִׁיבִים וְשׁוֹתְקִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה זֶה הַזְּמַן הַכִּי יָפֵה בְּחַיִּים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
 לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר, יְרוּשָׁלַיִם
 קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חִזַּק וְאַמֵץ עִם הַשְּׁעוּרִים כְּסֻדְרָן שְׁלֹף וּבִתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת. עֲכָשׁוּ
 אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה זֶה הַזְּמַן הַכִּי יָפֵה בְּחַיִּים, אַתָּה יְכוּל לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת צָדִיק מְאֹד
 גָּדוֹל; מֵצַד אֶחָד עֲדִין אֵין לָךְ טְרָדוֹת שֶׁל נְהוּל הַבַּיִת, וּמֵצַד שְׁנֵי יֵשׁ לָךְ כְּבָר
 אֲשֶׁה שְׁשׁוּמְרֵת עֲלֶיךָ, אַתָּה יְכוּל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטְהָרָה. כְּפִי שְׁחֻכְמִינוּ וְזָכוּנָם
 לְבִרְכָה אוֹמְרִים (יוֹמָא עב:) עַל הַפְּסוּיק (תְּהֵלִים יט, י): "וַיִּרְאֵת ה' טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת
 לְעַד", אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא זֶה הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה, מֵאִי הִיא, נוֹשָׂא אֲשֶׁה וְאַחַר
 כֶּף לּוֹמֵד תּוֹרָה", כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים יְכוּלִים לְלַמֵּד תּוֹרָה עִם מַח טְהוֹר.

לְגַבִּי זֶה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׁאַנְשֵׁים חוֹקְרִים אוֹתְךָ עַל דְּבָרִים שְׁבִינּוּ לְבִינָה
 וְכוּ'; תִּזְהַר, אַל תִּדְבַּר עִם אָף אֶחָד עַל דְּבָרִים שְׁבִינּוּ לְבִינָה וְכוּ'. מִי שְׁבָא
 לְשֶׂאל אוֹתְךָ שְׂאֵלוֹת אִישִׁיּוֹת וְכוּ', אֲפֹלוּ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ - תִּתְחַמֵּק.

תְּבַרַח מַחְמְרוֹת וּפְרִישׁוֹת. לְצַעֲרָנוּ הַדְּבָרִים הָאֵלוּ חֲדָרוּ לְבָרְסֻלָּב,
 מְשֻׁגְעִים אֲבָרְכִים, מְדַבְּרִים אֶל אֲבָרְכִים מַחְמְרוֹת וּפְרִישׁוֹת שְׁזָה נֶגֶד הַתּוֹרָה,
 זֶה גּוֹרֵם שֶׁיִּפְּלוּ לְעֵבְרוֹת חֲמּוּרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן. כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלוּ שְׁאוּמְרִים
 בְּשֵׁם צְדִיקִים לְאַבְרָכִים, עַל זֶה אוֹמְרִים חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדְרִים כ:):
 "דְּמַצִּינֵי כְּמִלְאֲכֵי הַשָּׁרַת", שְׁזָה דְרָךְ שֶׁל מִלְאָכִים, וְלֹא פּוֹסְקִים כֶּף וְכוּ'.

מֵה צְרִיכִים יוֹתֵר מְלֵהֲתֵנְהֵג בְּפִשְׁטוּת לְפִי מֵה שְׁכָתוּב בְּשִׁלְחַן עָרוּף,
 לְהִתְנַהֵג בְּפִשְׁטוּת עַל פִּי הַתּוֹרָה זֶה הַרִי הַדְּרָגָה הַכִּי גְדוֹלָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר
 (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב, סִימָן מו): "צִם מַחְכְּמוֹת שְׁיֵשׁ בְּעֵבֹדֶת הַשֵּׁם בְּעֵצְמוּ צְרִיף
 לְהִרְחִיק מְאֹד, כִּי כָל אֵלוּ הַחֻכְמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שְׁיֵשׁ לְהִנְכַּנְסִין וּמִתְחִילִין
 קִצָּת בְּעֵבֹדֶת הַשֵּׁם, אֵינָם חֻכְמוֹת כָּלָל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטוּתִים
 וּבִלְבוּלִים גְּדוֹלִים, וְאֵלוּ הַחֻכְמוֹת מְפִילִין מְאֹד אֶת הָאָדָם מֵעֵבֹדֶת הַשֵּׁם,
 דְּהֵינּוּ מֵה שְׁחוּשָׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיוֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא כְּרֵאוּי בְּמֵה
 שְׁעוֹשָׂה, כִּי בְּשֶׁר נִדָּם אֵי אֲפֻשֶׁר לוֹ שְׁיֵצֵא יָדֵי חוֹכְתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵין הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא' וְכוּ', וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמִלְאֲכֵי הַשָּׁרַת, וְעַל אֵלוּ

המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר: 'וחי בהם, ולא שימות בהם' כי אין להם שום חיות כלל, ותמיד הם במרה שחרה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום מצנה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם".

מה שאדם חושב אם הוא יוצא ידי חובת המצנה - או לא; הוא מדקדק ומתעמק כל הזמן: 'אולי אני לא יוצא ידי חובה, אולי אני פן יוצא ידי חובה?' כל זה גורם שהאדם יעזוב הכל רחמנא לצלן. כי אדם לא יכול לצאת ידי חובת המצוות של השם יתברך בשלמות, השם לא מחפש דרך לתפס אותנו ולהוכיח שאנחנו לא יכולים לקיים את המצוות, פי התורה נתנה לאנשים, לא למלאכים, וכל אלו שעסוקים בחכמות וספקות ותמיד מספקים אם יצאו ידי חובת המצנה או לא - להם אין שום חיות, הם תמיד מדבאים ותמיד חיים בספקות, פי החומרות מפילות אותם למרה שחורה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

התעמלות אפשר לעשות רק בצניעות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ז מר-חשוון, שנת ה'תשפ"ג
... תחי'

קבלתי את המכתב.

מכנסים לבת זה פריצות ואותו דבר מכנסי טיץ; אפלו כשעושים התעמלות אסור ללכת עם מכנסים ועם מכנסי טיץ.

לכן אם רוצים לעשות בבית הספר שלנו בית פיגא התעמלות עם הבנות - אפשר לעשות את זה רק באפן צנוע. אי אפשר ואסור ללבש מכנסים כשעושים התעמלות.

כמו כן שלא יבואו לבית הספר עם בגדים ארכים, אפשר לעשות התעמלות עם הבגדים הרגילים שבאים אתם, וד"ל.

מאד אבקש מכם שתעמדו על זה, שהתלמידות יתנהגו בצניעות.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תעשה מחלוקות בגלל מתנות חנוכה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ז מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תזהר בכבוד כבוד אב ואם. חכמינו זכרונם לברכה קוראים למצוה הזו
"חמורה שבחמורות" (ירושלמי פאה א, א). תתקשר להוריה, ואם אתה יכול
לבקר אותם - זו מצוה גדולה מאד.

לגבי מתנות חנוכה וכו'; אל תעשה מחלוקות, ואם האחים והאחיות
שלך אוספים כסף כדי לקנות מתנה לחנוכה בשביל ההורים וכו' - אז אל
תעשה מחלוקות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

